

Recensent: Yvonne Vinke

Joke de Jong: "Omkeren". Uitgeverij Boekscout, april 2017. ISBN 978-94-0223-546-3 (Manische Depressie/ Psychose/ Medicijngebruik/ Spiritualiteit/ ED). Zie ook www.boekscout.nl

Soort boek/Ziekte/Stijl:

Boek van 100 pagina's waarin Joke schrijft over een periode van twintig jaar waarin zij meerdere psychoses heeft gehad. Deze psychoses sloegen soms om in manisch-depressiviteit. Vanaf pagina 73 schrijft zij een nabeschouwing en een persoonlijke visie.

"Het overspoelde haar als een woeste golf, twintig lange jaren. Joke de Jong beschrijft in haar autobiografie op indringende wijze hoe het is om psychotisch te zijn en stemmen te horen. Hierbij gaat zij ervan uit dat er een geesteswereld bestaat. In de reguliere geneeskunde wordt die link vaak niet gelegd en het was daarom dat zij haar heil vond in de alternatieve geneeswijzen. Haar geloof hielp haar om door te gaan en te accepteren. *Omkeren* beslaat haar persoonlijke ervaringen. Vroeger vocht zij met de stemmen, tegenwoordig laat ze het los. Maar zij is nog steeds een helderhorende..." - Samenvatting www.boekscout.nl

Over de schrijver:

Joke geeft in haar boek aan dat zij te kampen heeft gehad met een traumatische jeugd, waardoor zich uiteindelijk stemmen ontwikkelde. Joke geeft aan paranormaal begaafd te zijn en is erg religieus.

"Joke de Jong (1967) is alleenstaande en woont in Friesland. Haar boek is geschreven uit noodzaak. Door het schrijven kon zij afstand nemen van haar problematiek en is ze tot acceptatie gekomen. Haar leven is nu in rustiger vaarwater gekomen." – www.boekscout.nl

Wat viel op:

Op een open manier geschreven boek, waarin ook veel aandacht wordt besteed aan spiritualiteit en religie.

Citaten:

Blz. 12: "Eens rond mijn twintigste levensjaar, omstreeks 1987, vanuit een jeugd van trauma, overkwam mij iets zeer onbegrijpelijks. Ik sliep al een aantal nachten niet meer en in de zevende nacht van piekeren en wakker liggen, hoorde ik ineens een stem tot mij spreken. De stem kwam niet uit mijn hoofd en eigen gedachtewereld, maar ergens uit het niets. De stem stelde zich voor als 'Anton'."

Blz. 30: "Veel kan ik mij niet herinneren, maar ik zag op een gegeven moment een beeld van de hemel. Ik zag een lieflijk groen heuvelig landschap. Op een heuvel stond een witte eenhoorn en tegen deze heuvel aan lag Christus met een mes in Zijn hart gestoken. Hij lag heel rustig, zonder oordeel en wachtend.

Ik lag naast Hem, in een mooie bruidsjurk, helemaal idolaat.

Ik begreep dit beeld niet, pas jaren later. Ik ben de bruid van Christus, zoals een ieder die Hem toebehoort, maar ik stak hem een mes in Zijn hart en heulde met de vijand. De vijand weerhield me van gemeenschap met Christus."

Blz. 64: “Vaak begrijpen mensen me niet en voel ik me miskend in wie ik ben. Vaak word ik ook wel geaccepteerd. Ik heb ook moeite om mensen soms te begrijpen. Het komt allemaal door het feit dat ik meer antennes heb ontwikkeld dan de meeste mensen. En soms vinden mensen me maar vreemd, hoe ik voel en over dingen denk. Ik ga het horen van stemmen veel meer waarderen en beschouw het nu als een gave van God. Ook heb ik naast de gave van helderhorendheid de gave dat ik dingen soms ineens weet. Een gave van helderwetendheid dus. Dit maakt dat mijn ideeën van de werkelijkheid soms niet overeenkomen met de ideeën van mensen.”